

Sabira Ståhlberg

Nyckeln i boken

Lecti book studio

**I en bok ligger en mystisk nyckel.
Då Bert stjal den vet han inte,
att Elsa följer efter honom.**

**De råkar på en farlig hemlighet,
som varit gömd i hundratals år.
Trolldom och död väntar på dem.
Och en bortglömd skatt...**

**Ett historiskt mysterium
med verklig bakgrund.**

ISBN 978-619-192-146-1 (inbunden)
ISBN 978-619-192-151-5 (PDF)

Anna

– Det hette inte häxeri på hertigens tid,
utan trolldom, berättar Elsa.
Har du hört om Anna från gården Näset?
Din förfader Sture anklagade henne
för att förgöra hertig Johan
och hans hustru Maria.
– Förgöra? Du menar ta livet av dem?
Bert stannar bilen och vänder sig mot Elsa.

– Ja, förgöra betyder att döda,
säger Elsa. Sture påstod,
att Anna hade trollat så att de blev sjuka.
Hertig Johan och hustrun Maria dog båda unga.
De fick aldrig några barn tillsammans.

– Vad har det med saken att göra? frågar Bert.
– I domstolens papper står det,
att Anna var vän med djävulen, säger Elsa.
Hon hade gjort djur sjuka
och mjölkat andras kor i hemlighet.
Hertig Johans åkrar fick dessutom missväxt,
men det var nog bara ett dåligt år.

– Jag kan inte tro, att Sture
skulle tala om djävulen, säger Bert.
Han var en god kristen och trodde på Gud.
– De kristna trodde också på djävulen,
påpekar Elsa. Sture försökte bota Anna
från trolldom med vatten från dopet.

Men det hjälpte inte.

– Jag tror fortfarande inte, att Sture kunde göra något sådant, envisas Bert.

Jag har läst hans brev.

Han var en klok och lärd man.

– I ett brev från en annan präst står det, att Sture inte kom överens med Anna, säger Elsa. De hade olika åsikter.

Det brevet har du inte sett,

för det ligger bland en massa andra papper.

– Blev Anna bränd på bål? frågar Bert.

– Hennes bror försökte samla ihop tio män, som kunde svära att hon var oskyldig, förklarar Elsa. Men han lyckades inte. Kvinnor var inte myndiga på den tiden och de måste få alltid få stöd av män.

– Prata inte strunt, säger Bert.

Kvinnorna behövde inte ta männens efternamn, då de gifte sig.

– Det betyder inte, att de var fria.

Anna var en vanlig kvinna, som hade kunskap om örter.

Hon kom från en gård på landet och kunde inte läsa och skriva, berättar Elsa.

– Vad hade hon att göra med hertigen och hans hustru? undrar Bert.

– Hertigens hustru Maria kallade på henne, svarar Elsa. Maria försökte få barn, men det lyckades inte.

– Maria var en god lutheran, säger Bert.

Varför skulle hon kalla på en trollkvinna?

– Folk trodde på allt möjligt, förklarar Elsa.

Anna försökte hjälpa Maria med sina örter, men det blev inga barn ändå.

– Maria talade med sin präst om saken, och han anklagade Anna, mumlar Bert.

– Prästen Sture hade egna intressen, säger Elsa. Han var avundsjuk på Anna.

Maria föredrog att lyssna på Anna

och brydde sig inte längre om Sture.

– Anna blev säkert utsatt för tortyr, funderar Bert. Det brukade man göra.

– De försökte dränka henne, svarar Elsa. Men hon flöt på vattnet.

Det är möjligt, att hon kunde simma.

För domstolen blev det beviset på, att hon var trollkvinna.

Sture ville, att hon skulle brännas på bål.

– Halshögg de inte henne först? frågar Bert.

– Nej, säger Elsa. Därför lyckades hon nästan ta hämnd på Sture.

Bert rycker till.

– Vad menar du? frågar han.

– Vid bålet tog hon tag i Stures kappa, så att han föll i elden, förklarar Elsa.

Han fick svåra skador

och låg sjuk i många veckor efteråt.

Anna sade, att det inte var hon,

utan Sture som försökte mörda hertig Johan.